

Officium q̄sī	Regale Sacerdotale
Bonus electū regale sacerdotiū gēs scīā	Spirituale
Dona	Nature Fortune
Debita nocendo	Bratice Positine Primitue Occasionaliter
Vis a triplici hoste.	Mundo Carne Demonio
Pietas ad	Deum Seipsum Proximum
Que pietas est amor et genere cōsurgens.	Explicit.

Sequitur exposito

eiusdē Lancellarii p̄sici. sup̄ dimitte nob̄

debita nostra r̄c.

Dicitur noster r̄c. Dimitte nob̄ debita nostra sicut et nos dimic̄tim debitorib⁹ nr̄is. Ego in p̄mis sic dimitto oībus debitorib⁹ meis vel alienis duꝝ sunt viatores q̄ nullo mō velle eos dānaſ. nō imo salutē eoꝝ desidero te donāre et in ſpirāte hoc qđ p̄m̄ rectūq̄ est. Sic dimitte mihi pater nr̄. et hoc satis erit mihi. etiaꝝ si nihil aliud p̄ſt̄er. qm̄ cū iſta diuſſione tua et desiderio ſalutis mee nō ſtaret q̄ dānaſ nō ſtarer ſed ſaluarer. In hoc aut̄ ſtat̄ desideri orum meor̄ cardo torus. Rursus ego ſic dimitto debitorib⁹ meis vel alienis / q̄ vellem eos esse bonos viros / modestos / tē peratos / et ab omni malicia correctos ſeu cōuersos / p̄ tuam ineffabilem pietatē ſicq̄ pindet nec ſibi nocerent nec alii. ſed pdes ſenſet nullā deinceps penam mererent. vt ſez pſona ſeruaret et deſineret culpa. Sic dimitte mihi pater noster. vt in mansuetuſ dine me corigas. et in vngentoꝝ ſuauitate vulnera mea liniās et grām infundas ſantatis. Amplius vero. ego ſic dimitto debitorib⁹ meis / q̄ vbi non corrigerent a viſtis ſuis p̄auis p̄ mansuetudinem remiſſionis. corrigitur in chamo et freno ac flagellis / ne deteriores ſemp̄ cōmittentes et alii nocētes ſibi neq̄ ſemp̄ ex̄t̄es et cūtes post p̄auitatem cordis ſui / in adiumentiōib⁹

ſnis / damnabilius moriantur. Sic dimitte mihi pater noster debita mea. ſic v̄re ſic ſeca in p̄ſenti / ne damner in futuro. Ite m̄ v̄t in mīa et miserationib⁹ flagelles me. ſic et p̄dixi deſiderare debitorib⁹ meis q̄bus cung⁹. Item ego ſic dimitto debitorib⁹ meis / q̄ licet sensualitas offena ex dicti v̄l factis eoꝝ / remurmuret et in vindictam exp̄ ardeſcat. Abi lominus deſidero fm̄ iudicium ſup̄ioris rationis / innitentis eterne legi tue / q̄ pacacioꝝ eſſet hm̄oi sensualitas / et q̄ in tranquillitate inimicos ſuos ſicut etiamicos ſuſtineret quidem patienter et benignē / ſicut caritas ſine q̄ nō tibi placet. patientis eſt et benigna / neq̄ irritatur. Sic dimitte mihi pater noster. vt nihil aduersum me v̄elis agere / niſi misericorditer et benignē / quoniam ſi taliter volueris. fieri v̄t q̄ cū ſubſit cū volueris poſſe. Sed nō ita mihi. p̄ſertim in sensualitatis bestiali et effrenata motione a qua tu proſuſ es alienus. Deniq̄ ſic dimitto debitorib⁹ meis / q̄ iſpirante te et donante. ego in eoꝝ puniō nem laborare vel cōſentire deliberato amīmo nolle / v̄is faci contra regulas iusticie tue / ſciens te dicere. Hibi vindictam. Hoc aut̄ aliquādo facis p̄ te ſine medio / aliquādo p̄ iudices / a te cōſtitutos in terra / quib⁹ dum defertur aut relinquitur execuſio iusticie contra malos / illa proſuſ ſibi relinquitur et defertur. In his p̄terea limiſibus ſtando et deſiderādo vindictam. ſuperioritas tue iurisdictionis nequaq̄ violatur. Verūtamen video tutius michi eſſe pūſillo / qui non ſum iudex cōſtitutus aliorum / quiescere interīm et ſilere a tali deſiderio vindicte / quale potest imo debet habeari / licenter a iudicib⁹ tuis / q̄ occupet mēs mea in tali conſideratione iusticie tue. que ſi velit exercere ſe cōtra me / illa potest in infernum / p̄tinus deturbare. Sit igitur amīte om̄e deſiderium meum / in misericordia et miseratione / ſup̄ peccatores / orando flēdo p̄ eis. ſic enim et tu misereberis / cui talē priuſis misericordiam inſuderis.

Finis.

Oratio eiusdem

cum peccator de peccatis ſuis multum eſt anxius / eaq̄ coram deo / om̄i poſpoſita mala verecundia / expandit.

.ff.

Oratio pro peccatis dimittendis

Habissime et mitissime amator deus hoīm creator et gubernator oīm creaturaꝝ. immeſe bonitati tue cōfiteor omia peccata mea quecūq; quoq; modo feci ex illa hora ex qua peccare potui. vñq; ad banc horam in qd adhuc p̄ mise ricordiam tua zviuere me pateris. Omnū vero nō possum esse memor. qz multa sunt et facile enumerari nō p̄n̄t. Sed tu miseri cordissime et p̄jissime deus cui nota sūt oīa anteq; fiant qui verus inspectoꝝ cogitatōnum et iustissimus es scrutator cordis et renum tu nosti oīa p̄ctā quecūq; egi yte ad huc ago vel intus in aīa mea p̄ ocellas cogitationes vel foris p̄ aptas opationes. Et ppterēa qz veraciter tibi hec omīa nota esse scio de his omnibꝫ qz me fecisse contra voluntatem tuam intelligis coram maiestate tua et coram omnibꝫ sc̄is tuis me reuiz et culpabilem esse cōfiteor. Et nisi indulgentissima mia tua p̄us subueniat post mortē carnis eterna morte me esse damnandum eternis tormentis eternaliter esse torquedū scio. Dulcissime deus scio qz me creasti et creatū misericorditer dilexisti. Et qz ob h me creasti vt et ego qz te meum creatorez si cui dignum esset diligere tuis qz p̄ceptis p̄ omnia obediens essem. Et hoc totum ad bonū meū fecisti nō vt p̄ me vel melior es. vel in aliq; ditione existeres tu enī nullo bono eges. qz tu essentialiter ip̄m bonū es et a te est omnis bonus quicūq; bonus es. Et iō nō potes esse maior v̄l ditione. Et hoc nō p̄ falsam importētiam sed p̄ verā potentiam nō potes. Qui enī malum p̄t et facit malo suo hoc p̄t et facit. Sed p̄ hāc potentiam nō sursum ad excelsa erigitur feliciter sed deorsum ad ima trahitur infelicitate. Hac potentia vel potius impotētia miserabiliter seductus et quasi vesica turgens inaniter inflatus extra rōem positus. Et qz iumento insipienti similis factus telo supbie miserrime p̄cussus et p̄stratus te creatorem meū et misericordissimū dñm in tuis p̄ceptis qz mibi ad bonū meū si obseruasse dedisti cōtemnens et veluti mēte pditus dum adhuc illucq; quasi supbeferoz vera soliditate pdita vias pditionis et moris in currō ac vanitatem vane qz elationis venitum stulte et insipienter sequor. Fateor clementissime deus fateor coram omnipotētia tua menimis esse supbum vanum

et omni genere elationis plenum. Et p̄sto qz si in hoc seculo aliquā haberem potest statem nullus posset sufferre meam supbiā. Sed et ista supbia qua coram hoībus grauiter vexor. quis sit execrabilis et nimis p̄iculosā. Et tamen alia supbia qua cum diligenter secretū mentis mee non mihi blandiens inquirō non parū vexatur et dissipatur infelix anima mea; aliquādo vero sū cōtingat qd tamen raro accidit yali quid me facere qd fīm estimatiōem hominum videatur aliqua silitudo bonū nō p̄num de hoc ipso supbio. Etsi aliq; inde loquitur et aliquo modo non curat laudare eum quasi stultum et nihil scientem despicio. Vel etiam si quasi nō curans laudatō nem hoīum vanam et inutilē fugio. nō p̄rum in interioribꝫ meis vbi solus deus videt inde gloriō. Et mirū in modū dñi laudiōem vito eo amplius laudatō em vnam glām appero. Ecce deus meus et creator meus ecce vides me ita facere ita viuere et totū qd viuo p̄derē. Ecce vides et execraris et p̄ tali vita non nisi penas et tormenta p̄mittis. Subueni ergo creator meus subueni adiuutor in opportunitatibus subueni et adiuua aīam meam et per ineffabilem mīam tuam destrue et confuide supbiā meā. Ecce deus meus ecce cōfiteor īmense bonitati tue. veneno bū malicie me torū esse infectū corruptū et destruetū et iaz fere nisi misericordia tua subueniat ad nihilū redactū sed corā maiestate tua culpā meaz recognosco. rens et culpabilis. Venia et indulgentia de hoc et de omnibus peccatis meis a te misericors deus peto qui non vis mortē peccatoris necletaris in perditione morientū. Sunt et alia multa que de radice huius pestis me habere et eoz me molestijs non parū inq; etari sed sepissime attiri sentio. que siliter confiteor et similiter de his omnibus remiam et indulgentiā requiro. Sunt aut̄ hec vici ira impatientia inimica deo et oībus sanctis odiosa discordia indignatio rācor animi. tediū mentis voracitas gule murmuratio. auaricia. rapacitas et alia multa his filia. quibꝫ vexari et affici lacerari et discripi infelicitate aīaz meā cōspicio. Et preter hec vnu malū sup oīa mala malum quo tanto grauius et miserabilius lacertū et afficiū anīmū meū sentio. qz et ab ipis cunabulis sp̄ meū fuit. meū crevit.

De canticorum originali rōne.

78.

In infantia, in adolescentia, in inuentu-
te/mibi semp adhesit, nec adhuc p̄ senectu-
te deficientib⁹ membris meis / me deserit,
Est aut̄ hoc malū desiderii voluptatis, de-
lectatio carnalis, tempestas libidinis, que
multis et varijs modis infelice alia; meam
lacerauit/dissoluit, et omni virtute destitu-
tam inanem et debilem reddidit, **F**ateor
mitissime et dulcissime deus/fateor coram
oipotentia tua, me hoc ope nefario, huius
opis nefarij imūdis recordatiōib⁹, sepe esse
pollutū, incēsum, ardores imoderatos et in-
honestos passum⁹ et nō solū mea; delectati-
onū malas memorias et stultas recordatio-
nes mībi nocere, sed etiam aliorum, male;
facta/mībi narrata, et per recordationes
sozidas ad memoriam reducta, cor meu⁹
non paruo nevo iniquitatis maculare;
Ecce deus meus p̄fissime et misericor⁹,
dissimilans, q̄uis non paruam verecun-
diā passus, expandi corā te iniquitates me-
as⁹ ostendi vulnera mea et peccata; et ondi-
siam meā malis opib⁹ maculatā, malorūz
ogni delectationib⁹ infectā, malaz cogita-
tionū recordatiōib⁹ fedata⁹, deus me⁹ mīa
mea/respice ad pñia; mīa, et respice ad pie-
tatem⁹ et suscipe cōfessiōem meā, et fac me
cū fm̄ mīaz tuā, **E**Si iniquitates obfua-
ueris dñē dñe q̄s sustinebit, **A**el etiā iusti-
cia sua, sine mīa tua poterit liberari, **P**ro-
pitius esto mībi dñe, p̄pitius esto mībi pēc-
tori, **P**arce petis et iniquitatib⁹ meis, vt
pñia mīaz ab oib⁹ vicijs mūdatur et purga-
tur: ab oib⁹ peccatis clementer absolut⁹
finita tpali cōuersatione / p̄duci merear ad
regnū celoz, vbi cū sanctis oib⁹ te lauda-
re benedicere et glorificare valeam in seculo; **A**men.

Finis;

Sequuntur plures tractatus de canticis cōpositi ab eodē **A**l- berto p̄sieni:

Prohemium:

ORATIAM diuini talenti/nolē-
tes in vacuū recipe/q̄ tot iter
turbines horridos reipblice
contulit och locū / liberauit a
calūnij boim, dedit ad nutū
necessaria, simul attendētes/qm̄ in die p̄o
speratis mādauit dñs mīam suā, et nocte

tribulatiōis cantici eius, nō octosum, nō
inutile, nō ingraū reputamus/tempestat⁹
bac nocte p̄funda/de canticis scribere po-
steritati/similitudines p̄cellosa reddiderit
aures surdas etati p̄senti, **D**q̄uis o deus
optime spandū sit/multos vt olim tpib⁹
Heliē ita nostris tuos tibi reliquissē culto-
res, **C**ōplectitur aut̄ quasi sinu grandi.
verbū de canticis /plures materias seu vo-
lumina q̄s p̄ cōfusionē vitanda/p̄ thomos
seu tonos, p̄ notas et notulas/tradet lecto;
ri notandas p̄n̄ exordiū/tituli vel tabule
vīcē tenens, **V**olumē vñū/cuius titul⁹
est de canticoz originali rōne/sub hoc euā
gelio verbo, **L**ecinimus vobis vñc, tres cō/
tinet thomos/sicut ip̄e, plogus insinuat, iu-
tra triplex genus canticoz/et triplicē inue-
stigandi facultatē, **N**am est canticū sensua-
le qđ tractat historia, et intellectuale qđ in-
quirit philosophia, est diuinale sen supmē
tale qđ sola nouit theologia, **S**unt in q̄li
bet thomo, i. sectione aut si ppter rem q̄ agi-
tur tonū, p̄ symbolo dicere malum⁹, **S**unt
in q̄s notule plures/fm̄ rotidē p̄ticularēs p̄
positiones vel doctrinas **S**unt in p̄mo
triginta, sunt in scđo, xxi, sine canonib⁹ in-
strumentoz, sunt in tertio quinquaginta;
Volumen alterū est de canticordo, hoc
est de canto cordis, tres habens p̄ncipa-
les tonos cū notis et notulis, **P**rimus in/
quirit potissime drāz canticordi, s̄ ē cantī-
ci cordis / a cātico oris, **V**el aliter de cantī-
co morali et rōnali/cū cantico sensuali, cu-
iis toni sunt notule q̄n quagintadue, **S**e
cūdus tonus descendit ad p̄ticulariorē cā/
ticordi rōnis, cuius sunt note, xii, per notu-
las, xxi, diuise, **T**ertius tonus q̄sli specula/
tiā musicam deducēs ad p̄ratim / tractat
de nouo gāma mīstico et morali p̄ xii, no/
tas habentes notulas' quadraginta q̄nq̄s
singulares, **V**olumen aliud/colligit in/
setonos tres plus fm̄ modos traditionis
varios q̄s p̄ diversitate materie, **P**rim⁹ to-
nus cōciliat et obsequi facit/sacerdam elegi-
am cantatricem amorem dñē theologie q̄i
līricum vel odarū carmen, **T**homus alter
scđus habet canōes seu regulas amphoris
mos vel maximas aut̄ theoreumata de cā/
ticis p̄ notulas quinquaginta, **T**homus
alter tertius verbū solatiū multiplex in se di-
rigit per particulas quinquaginta, **E**t ita
iuncti simul bi duo thomi centilogium co-
stituunt;

•ff. 2.

Oratio pro peccatis dimittendis

Flissime et mitissime amator deus hominum creator et gubernator omnium creaturarum. immen-
se bonitati tue confiteor omnia
peccata mea quecumque quoque
modo feci ex illa hora ex qua peccare pos-
tui. usque ad hanc horam in qua adhuc per misericordiam tua zivitatem me pateris. Omnis vero non possum esse memor quod multa sunt
et facile enumerari non potest. Sed tu misericordissime et piissime deus cui nota sunt omnia
antequam fiant qui verus inspecto cogitatio-
num et iustissimus es scriptor cordis et re-
num tu nosti omnia peccata quecumque egi yte ad
hunc agos vel intus in anima mea per occultas cogitationes vel foris per apertas operationes.
Et propterea quod veraciter tibi hec omnia nota esse scio de his omnibus quod me fecisse contra voluntatem tuam intelligis coram maiestate tua et coram omnibus scriptis tuis mereuzet culpabilem esse confiteor. Et nisi indulgen-
tissima misericordia tua pro subuenient post mortem carnis eterna morte me esse damnandum eternis tormentis eternaliter esse torquendus
scio. Dulcissime deus scio quod me creasti et creatus misericorditer dixit dilexisti. Et quod ob me creasti ut et ego quod te meum creatorem si-
cundum esset diligenter tuus quod preceptis per omnia obediens essem. Et hoc totum ad bonum meum fecisti non ut per me vel melius es. vel in aliquo dictior existeres tu enim nullo bono eges. quod tu essentialiter ipsum bonum es. et a te est omnis bonus quicunque bonus est. Et non potes esse maior vel dictior. Et hoc non per falsam impotentiam sed per veram poten-
tiā non potes. Qui enim malum potest et facit malo suo hoc potest et facit. Sed per hanc potentiam non sursum ad excelsa erigitur feliciter sed deorsum ad ima trahitur infeliceriter.
Hac potestia vel potius impotentia misera-
biliter seductus et quasi vesica turges in-
aniter inflatus extra rotem positus. Et quasi
iumento insipienti similis factus. telo sup-
bie miserrime percussus et pressatus te creato-
rem meum et misericordissimum dominum in tuis pre-
ceptis quod mihi ad bonum meum si obseruasse dedisti contemnens et veluti metu peditis /
dum adhuc illucque quasi superbe feror vera
soliditate pedita vias peditationis et moris in-
currō ac vanitatem vaneque elationis ven-
tum stulte et insipiente sequor. **F**ateor
elementissime deus. fateor coram omnipre-
sentiā tua. me nimis esse superbum vanum

et omni genere elationis plenum. Et puto qd si in hoc seculo aliquā haberem potest statem nullus posset sufferre meam supbitam. Sed et ista supbia/qua coram homib⁹
bus grauiter vexat. quis sit execrabilis et nimis piculosā. Et tamen alia supbia/qua cum diligenter secretū mentis mee non michi blandiens inquiror/non parū vexatur et dissipatur infelix anima mea; aliquādō vero si cōtingat(qd tamen raro accidit) ali quid me facere qd fīm estimatiōem hominum videatur aliqua similitudo bonū nō pa rum de hoc ipso supbio. Etsi aliq⁹ inde loquitur et aliquo modo non curat laudare/ eum quasi stultum et nihil scientem despicio. Vel etiam si quasi nō curans laudatō nem hominum yanam et inutilē fugio. nō pa rum in interiorib⁹ meis vbi solus deus videt/inde glorioz. Et mirū in modū dū laudatōem vito. eo amplius laudatōem tuam glām appero. Ecce deus meus et creator meus/ ecce vides me ita facere. ita vivere. et totū qd viuo/pderet. Ecce vides et execraris. et p̄ tali vita non nisi penas et tormenta pmittis. Subueni ergo creator meus. subueni adiutor in opportunitatibus. subueni et adiuua aīam meam. et per ineffabilem misericordiam tuam/ destruc et confiu de supbiam meā. Ecce deus meus/ ecce cōfiteor imense bonitati tue. veneno bū⁹ malicie me totū esse infectū. corruptū et destru cū. et iazferenisi misericordia tua subueniat ad nibilū redaciū sed corā maiestate tua! culpā meaz recognosco. rens et culpabilis. Venia et indulgentia de hoc et de omnibus peccatis meis. a te misericors deus peto. qui non vis mortē peccatoris/ necletaris in perditione morientiū. Sunt et alia multa que de radice huius pestis me habere/et eoz me molestijs non parū inquietari/ sed sepissime atteri sentio. que sūliter confiteor. et similiter de his omnibus veniam et indulgentia requiro. Sunt aut̄ hec vic̄ ira/impatientia/inimica deo et oībus sanctis odiosa discordia/indignatio. rācor animi. tediū mentis. voracitas gule. murmuratio. auaricia. rapacitas. et alia multa bis filia. quib⁹ vexari et affici lacerari et discripi infelicitate aīaz meā cōspicio. Et preter hec vñū malū sup oīa mala. malum. quo tanto grauius et miserabilius lacera tū et afflictū anū mēū sentio/cōsto et ab ipis cunabulis sp̄ meū fuit. meū crevit.